

[Bertel Pedersen.]

erhvervsråd og lignende organer, hvori der er placeret adskillige repræsentanter fra venstre- og konservative kredse, havde en anden opfattelse end de nævnte partier af lovens praktiske muligheder for en gavnlig økonomisk ophjælpning af den egn, hvor de nu engang havde deres virkeområde. Her var det ikke partipolitiske interesser, der skulle plejes, men hensynet til den del af samfundet, deres egn repræsenterede.

Denne positive udvikling kan ikke længere undertrykkes. Man anerkender fra mange sider lovens gavnlige indflydelse, og man hilser med tilfredshed det foreliggende forslag. Derudover anerkender man lovens administration, som er varetaget på en forsigtig og meget omhyggelig måde, så at den danske stat ikke har haft tab af betydning på sine forskellige investeringsvirksomheder i industri eller håndværk eller på udviklingsprojekterne. Dette er nogle af de positive udtryk, der kommer til orde i bladet Byggefagene den 17. februar 1967.

For yderligere at underbygge argumenterne for lovens gavnlige virkning vil jeg citere Industrirådets formand, hr. direktør Arnth-Jensen, der efter at have forklaret, hvorfor man i 1958 ikke kunne tilslutte sig dette statslige initiativ, konkluderer i følgende:

„Det måtte imidlertid erkendes, at vort erhvervsliv, som i årene efter krigen prægedes af en stærk forskydning fra landbrugserhvervet over mod industriproduktionen, medførte betydelige vanskeligheder for visse egne af landet. På denne baggrund var der politisk flertal for, at staten gennem egnsudviklingsloven søgte at udligne de mærkbare forskelle i erhvervsaktiviteten, beskæftigelsesgraden og befolkningens indtjeningsmuligheder i de forskellige områder.“

Om det nye lovforslag udtaler han følgende:

„Denne målsætning for den erhvervspolitiske indsats, der skal gøres med hjemmel i egnsudviklingsloven, kan den danske industri fuldt ud tiltræde.“

Og videre:

„Disse nye retningslinjer for egnsudviklingens virksomhed må hilses med tilfredshed.“

Det er meget positive udtalelser af samme

hr. Arnth-Jensen, og der er flere af dem, men jeg regner med, at venstre- og konservative medlemmer af tinget med stor interesse har læst hans artikel i Tidsskrift for Industri 1. marts 1967.

Man har i det nedsatte udvalg foretaget en grundig gennemgang af forslaget og dets nye målsætninger. Der har været stillet 18 spørgsmål, som er besvaret udførligt af ministeriet; desuden foreligger der yderligere besvarelser fra samrådet med handelsministeren.

De betænkeligheder, der kom til orde, især fra konservativ side, under førstebehandling af lovforslaget angående § 7 om garantier for lån til driftskapital, som er et af de nye afsnit i loven, samt § 10, stk. 2, om rentesatserne for de direkte statslån har under udvalgsbehandlingen konkretiseret sig i de bemærkninger, der er anført i betænkningen.

De erfaringer, man har indhøstet i de år, egnsudviklingsloven har virket, skulle medføre, at man med den nye lov yderligere kan hjælpe til øget aktivitet i de områder, hvor det økonomiske grundlag er vigende på grund af en større ledighedsprocent, end der findes i landets øvrige områder eller i områder, der på grund af beliggenheden og dermed de almindelige samfærdselsforhold — det gælder især Bornholm — stagnerer i forhold til den almindelige udvikling. Der er ikke i dette lovforslag foreslået faste årlige bevillinger for ydelse af garantier, lån eller tilskud, idet disse bevillinger fastsættes på de årlige finanslove. Dette skulle bevirke, at loven år for år kan tilpasses det behov, der viser sig at opstå. Ingen kan i dag se, hvordan den økonomiske udvikling vil forme sig fremover landsdel for landsdel. Skulle vi om få år blive optaget i fællesmarkedet, vil udviklingen måske medføre ændrede forhold. Nye egnsudviklingsområder vil opstå, og områder, der i dag er under lovens bestemmelser, vil få andre livsbetingelser, sådan at denne lovs betydning for disse områder bortfalder. Derfor er det vigtigt, at man ikke fastlægger bestemte gyldighedsområder, men kan overføre lovens virkeområder dér, hvor behovet opstår.

Den af handelsministeren foreslåede udflytning med oprettelse af et direktorat i Jylland, nærmere betegnet i Silkeborg, har